ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 17. decembra 2010 *

Vo veci T-460/08,

Európska komisia, v zastúpení: A. Aresu a A. Caeiros, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Acentro Turismo SpA, so sídlom v Miláne (Taliansko), v zastúpení: A. Carta a G. Murdolo, advokáti,

žalovanej,

ktorej predmetom je žaloba podaná Komisiou podľa článku 153 AE smerujúca k tomu, aby bola žalovanej uložená povinnosť vrátiť údajne dlžné sumy, zvýšené o úroky z omeškania, na základe zmluvy o poskytovaní služieb 349-90-04 TL ISP I týkajúcej sa organizácie služobných ciest požadovaných Spoločným výskumným centrom,

* Jazyk konania: taliančina.

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Papasavvas a N. Wahl (spravodajca),

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. februára 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Zmluvný rámec

1 Dňa 6. apríla 1990 uzavrelo Európske spoločenstvo pre atómovú energiu (Euratom), zastúpené Komisiou Európskych spoločenstiev, so spoločnosťou Acentro Divisione Turismo SpA, ktorá neskôr zmenila obchodné meno na Acentro Turismo SpA (ďalej len „Acentro“), zmluvu o poskytovaní služieb 3949-90-04 TL ISP I (ďalej len „zmluva“).

2 V zmluve bolo dohodnuté, že spoločnosť Acentro bude v záujme Komisie zabezpečovať organizáciu služobných ciest požadovaných Spoločným výskumným centrom (SVC) nachádzajúcim sa v meste Ispra (Taliansko).

3 Podľa článku 2.1 zmluvy bola táto zmluva uzatvorená pôvodne na obdobie dvoch rokov začínajúce sa 1. októbra 1990. Zmluva bola následne predĺžená o štyri roky prvým dodatkom podpísaným v Ispre 11. augusta 1992, potom o šesť rokov druhým dodatkom podpísaným v Ispre 7. júla 1994 a nakoniec o šesť mesiacov tretím dodatkom podpísaným v Ispre 9. septembra 1996.

4 Podľa článku 6.2 zmluvy mala spoločnosť Acentro trikrát mesačne vypĺňať analytické výkazy faktúr zodpovedajúce vydaným cestovným príkazom a následne ich odosielať na príslušné útvary Komisie spoločne s prípadnými výkazmi ostatných výdavkov. Uvedené útvary mali následne pristúpiť k ich preplateniu v lehote šesťdesiat dní odo dňa predloženia týchto výkazov.

5 V článku 7 zmluvy bolo dohodnuté, že spoločnosť Acentro priznáva Komisii tri druhy peňažných pohľadávok:

— ážio vypočítané „zo základu 3 % zo súm týkajúcich sa medzinárodných leteniek“ (článok 7.1),

— príspevok na náklady spojené s užívaním a údržbou priestorov poskytnutých Komisiou v sídle v Ispre, zo strany spoločnosti Acentro, najmä pokiaľ ide o náklady na upratovanie, kúrenie, klimatizáciu a elektrinu v súlade s parametrami uvedenými v prílohe 1 zmluvy (článok (7.2),

— prevzatie bežných prevádzkových nákladov a nákladov na vykonávanie úloh, ktoré jej boli zverené, ako aj výdavky na telefón, ďalekopis a fax (článok 7.3).

6 V zmysle článku 8 zmluvy mala Komisia každý polrok zaslať spoločnosti Acentro faktúru týkajúcu sa vyššie uvedených peňažných pohľadávok, ktorú mala táto spoločnosť zaplatiť do tridsiatich dní odo dňa prijatia.

7 Článok 15 zmluvy stanovuje:

„15.1. Táto zmluva sa riadi talianskym právom.

15.2. V prípade rozporu má Súdny dvor Európskych spoločenstiev výlučnú právomoc na rozhodnutie akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami týkajúceho sa tejto zmluvy."

8 Zmluva v súlade s článkom 1341 druhým odsekom talianskeho občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ") rovnako stanovila, že arbitrážna doložka, ktorá bola dohodnutá, musí byť predmetom druhého podpisu v osobitnom dokumente.

9 Článok 1341 druhý odsek talianskeho občianskeho zákonníka stanovuje, že „... výnimky z právomoci súdnych orgánov budú v každom prípade neúčinné, ak nie sú osobitne písomne schválené".

Okolnosti predchádzajúce sporu

10 Po ukončení zmluvy 31. marca 1997 príslušné útvary Komisie skonštatovali, že spoločnosť Acentro nezaplatila dve faktúry vydané Komisiou v súlade s článkom 8 zmluvy, konkrétne:

— faktúru označenú ako 97170/REE z 19. mája 1997 na sumu 1 566 571 talianskych lír (ITL), týkajúcu sa nákladov spojených s poskytnutím priestorov v období od 1. septembra 1996 do 31. marca 1997,

— faktúru označenú ako 97182/REE z 19. mája 1997 na sumu 75 042 795 ITL, týkajúcu sa 3 % ážia na medzinárodné letenky za obdobie od 1. októbra 1996 do 31. marca 1997.

11 Listom z 2. septembra 1997 Komisia vyzvala spoločnosť Acentro na zaplatenie súm uvedených v predmetných faktúrach do pätnástich dní odo dňa prijatia tejto výzvy.

12 Listom z 12. septembra 1997 spoločnosť Acentro odpovedala na list Komisie z 2 septembra 1997. Vo svojej odpovedi jednak uviedla, že z celej sumy 76 609 366 ITL požadovanej Komisiou treba odpočítať celkovú sumu vo výške 22 257 166 ITL, ktorú jej dlhovala Komisia. Okrem toho prejavila úmysel nezaplatiť zostávajúci dlh, keďže sa domnievala, že mal byť započítaný na pohľadávku vo výške 29 328 000 ITL, ktorú mala na základe zmluvy o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00, ktorú uzavrela s Európskym spoločenstvom 23. júla 1996 v Miláne (Taliansko).

13 Keďže Komisia súhlasila so započítaním svojich pohľadávok voči spoločnosti Acentro s pohľadávkami tejto spoločnosti voči nej na základe zmluvy, pristúpila k porovnávaciemu preskúmaniu dlhov a pohľadávok každej zo zmluvných strán týkajúcich sa účtovného obdobia roku 1997.

14 Pri tomto preskúmaní Komisia zohľadnila okrem faktúr uvedených v bode 10 vyššie aj šesť faktúr týkajúcich sa telefonických výdavkov, ktoré spoločnosť Acentro nezaplatila, a to faktúry označené ako 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE a 97176/REE, ktorých celková suma dosiahla 80 501 938 ITL. Následne zohľadnila faktúry uvedené na analytických výkazoch zaslaných spoločnosťou Acentro v roku 1997, ktoré jej dovtedy neboli zaplatené a ktorých celková výška dosiahla 54 367 200 ITL. Dospela preto k záveru o existencii zostatku v jej prospech vo výške 26 134 738 ITL (13 497,46 eura) a z toho dôvodu o existencii pohľadávky Euratomu v rovnakej výške voči spoločnosti Acentro.

15 Doporučeným listom s doručenkou z 31. mája 2002 Komisia informovala spoločnosť Acentro o tomto výsledku a vyzvala ju na zaplatenie sumy 13 497,46 eura do pätnástich dní odo dňa doručenia tohto listu.

16 Listom z 10. júna 2002 spoločnosť Acentro oznámila Komisii svoj nesúhlas so zaplatením sporného dlhu, keďže usúdila, že mal zaniknúť započítaním na pohľadávku, ktorú mala voči Euratomu na základe zmluvy o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00.

17 Doporučeným listom s doručenkou z 11. novembra 2002 Komisia opätovne vyzvala spoločnosť Acentro na zaplatenie sumy 13 497,46 eura.

18 Listom z 20. novembra 2002 spoločnosť Acentro odpovedala na list Komisie z 11. novembra 2002. Zopakovala svoje stanovisko a trvala na svojom odmietnutí zaplatiť sporný dlh.

19 Doporučeným listom s doručenkou z 20. januára 2004 Komisia znova vyzvala spoločnosť Acentro na zaplatenie sumy 13 497,46 eura.

20 Keďže spoločnosť Acentro na tento posledný list nijako nereagovala, Komisia splnomocnila talianskeho advokáta na vymáhanie zaplatenia sumy, o ktorej sa domnievala, že jej patrí. Keďže sa situácia nevyriešila a pohľadávka Euratomu voči spoločnosti Acentro nemohla byť vymožená, Komisia sa v súlade s arbitrážnou doložkou uvedenou v článku 15 zmluvy rozhodla obrátiť na Súd prvého stupňa.

Konanie a návrhy účastníkov konania

21 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. októbra 2008 podala Komisia žalobu na základe článku 153 EA.

22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 11. februára 2010.

23 Na pojednávaní Komisia požiadala o povolenie doložiť do spisu určité doplňujúce dokumenty týkajúce sa spornej pohľadávky. Spoločnosť Acentro s tým nesúhlasila. Dokumenty do spisu doložené neboli.

24 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zaviazal spoločnosť Acentro na zaplatenie sumy 13 497,46 eura ako istiny,

— zaviazal spoločnosť Acentro na zaplatenie sumy 2 278,55 eura ako úrokov z omeškania splatných ku dňu podania tejto žaloby, ako aj na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré budú splatné po dni podania tejto žaloby až do dňa skutočného zaplatenia istiny a ktoré budú vypočítané neskôr v závislosti od sadzby úrokov z omeškania stanovenej talianskymi právnymi predpismi,

— zaviazal spoločnosť Acentro na zaplatenie dodatočných úrokov z vyššie uvedených úrokov z omeškania splatných ku dňu podania tejto žaloby, pričom budú vypočítané neskôr v závislosti odo dňa zaplatenia vyššie uvedených úrokov z omeškania, ako aj od úrokovej sadzby stanovenej talianskymi právnymi predpismi,

— zaviazal spoločnosť Acentro na náhradu trov konania.

25 Spoločnosť Acentro navrhuje, aby Všeobecný súd:

— konštatoval a vyhlásil neexistenciu, neplatnosť a v každom prípade neúčinnosť dohody o určení súdnej právomoci a v dôsledku toho zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zamietol všetky návrhy formulované Komisiou vo vzťahu k nej,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

26 Bez toho, aby osobitným úkonom formálne vzniesla námietku neprípustnosti podľa článku 114 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, spoločnosť Acentro spochybňuje prípustnosť žaloby z dôvodu, že Všeobecný súd nemá právomoc konať.

27 Spoločnosť Acentro tvrdí, že ustanovenie článku 15.2 zmluvy, ktoré určuje Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev výlučnú právomoc na konanie, nebolo v okamihu uzatvorenia zmluvy predmetom osobitného písomného schválenia, a preto je toto ustanovenie na základe samotnej zmluvy vzhľadom na článok 1341 OZ neúčinné, čo spôsobuje neexistenciu právomoci Všeobecného súdu a v dôsledku toho neprípustnosť žaloby.

28 Komisia sa domnieva, že na ustanovenie článku 15.2 zmluvy sa nemajú uplatňovať podmienky týkajúce sa formy stanovené v článku 1341 druhom odsek OZ.

29 Po prvé sa vnútroštátne právo uplatňuje len na to, čo nie je výslovne ustanovené v zmluve, a v prípade pochybností na výklad ustanovení zmluvy. Ustanovenie článku 15.2 zmluvy, ktoré určuje Súdnemu dvoru výlučnú právomoc na konanie, je však mimoriadne jasné a výslovné, preto nemôže rozumne vzniknúť žiadna pochybnosť o jeho obsahu a význame.

30 Po druhé článok 1341 druhý odsek OZ sa v danom prípade neuplatňuje. V tejto súvislosti Komisia v prvom rade usudzuje, že článok 153 AE nestanovuje požiadavku osobitného písomného schválenia arbitrážnych doložiek. Podľa nej je ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré vyžaduje výslovné stanovenie predmetnej doložky osobitným písomným aktom, nevyhnutne v rozpore so znením a s duchom uvedeného ustanovenia Zmluvy AE, ktoré je nadriadené vnútroštátnemu právu. V druhom rade podľa Corte suprema di cassazione (Kasačný súd) sa osobitné písomné schválenie nevyžaduje pri zmluvách uzavretých orgánmi verejnej moci za trhových podmienok na základe verejného obstarávania, ako je to v danom prípade. V treťom rade účelom tohto osobitného písomného schválenia je jeho uplatňovanie výlučne v situáciách, pre ktoré je príznačná zrejmá nerovnováha medzi zmluvnými stranami. Podľa Komisie je zrejmé, že pre zmluvu bol príznačný klasický vzťah „business to business“, ku ktorému dospeli strany počas rokovaní medzi profesionálmi, ktorí si boli plne vedomí toho, o čo v týchto rokovaniach ide.

31 Po tretie Komisia tvrdí, že ak by sa malo usudzovať, že na to, čo je uvedené v zmluve, by sa malo uplatňovať nielen vnútroštátne právo, ale aj osobitné ustanovenie článku 1341 druhého odseku OZ, čo spochybňuje, spoločnosť Acentro udelila svoj súhlas plne a bez podmienok počas rokovaní, ktoré nasledovali po výzve na predkladanie ponúk, tým, že do zmluvy bola zahrnutá arbitrážna doložka.

Posúdenie Všeobecným súdom

32 Na úvod treba konštatovať, že právomoci Všeobecného súdu sú tie, ktoré sú uvedené v článku 225 ES a článku 140a AE, ako sú upresnené článkom 51 Štatútu Súdneho dvora. V zmysle týchto ustanovení má Všeobecný súd právomoc rozhodovať v sporoch v zmluvných otázkach, ktoré mu boli predložené, iba na základe arbitrážnej

doložky. Táto právomoc založená na arbitrážnej doložke je výnimkou zo všeobecnej právnej normy, a musí sa preto vykladať reštriktívne (rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 1986, Komisia/Zoubek, 426/85, Zb. s. 4057, bod 11).

33 Ďalej treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa právomoc súdov Únie konať na základe arbitrážnej doložky v sporoch týkajúcich sa zmluvy posudzuje vzhľadom na samotné ustanovenia článku 238 ES alebo článku 153 AE a ustanovenia arbitrážnej doložky bez toho, aby sa mohli voči nim uplatniť ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré by údajne bránili ich právomoci (rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 1992, Komisia/Feilhauer, C-209/90, Zb. s. I-2613, bod 13, a zo 6. apríla 1995, Bauer/Komisia, C-299/93, Zb. s. I-839, bod 11).

34 V prejednávanej veci obsahuje zmluva doložku o voľbe právomoci v zmysle článku 153 AE v prospech súdov Únie.

35 Zmluva bola podpísaná 6. apríla 1990. Arbitrážna doložka naopak nebola predmetom druhého podpisu zmluvného partnera Komisie v osobitnom dokumente.

36 Aj keď sa podľa vnútroštátneho práva, ktorým sa riadi zmluva, vyžaduje osobitné schválenie, jeho neexistencia neumožňuje vyhlásiť predmetnú arbitrážnu doložku za neplatnú.

37 Z judikatúry uvedenej v bode 33 vyššie vyplýva, že hoci sa zmluva obsahujúca arbitrážnu doložku v zmysle článku 238 ES alebo článku 153 AE riadi vnútroštátnym právom, ako je to dohodnuté v uvedenej zmluve, právomoc súdu Únie sa riadi výlučne

predmetnou zakladajúcou zmluvou a ustanoveniami samotnej arbitrážnej doložky. Vnútroštátne právo však nemôže byť prekážkou právomoci súdu Únie. Táto právomoc sa rovnako uplatňuje za okolností prejednávanej veci, za ktorých samotná zmluva stanovuje osobitné písomné schválenie.

38 Z predchádzajúcich úvah a judikatúry vyplýva, že na základe článku 153 AE a článku 15.2 zmluvy má Všeobecný súd právomoc rozhodnúť o tomto spore.

O veci samej

O návrhu na zaplatenie súm dlžných ako istina

– Tvrdenia účastníkov konania

39 Komisia sa domnieva, že existencia pohľadávky Euratomu vo výške 13 497,46 eura je vzhľadom na ustanovenia zmluvy preukázaná dostatočným spôsobom, a preto je táto pohľadávka určitá, likvidná a vymáhateľná. Navyše bola spoločnosť Acentro v súlade s článkom 1219 prvým odsekom OZ vyzvaná riadnou výzvou aj upomienkou.

40 Komisia vysvetľuje, že pri výpočte výšky spornej pohľadávky použila príslušné faktúry, ktoré mala k dispozícii, týkajúce sa troch druhov platieb, ktoré jej dlhovala spoločnosť Acentro na základe článku 7 zmluvy, konkrétne 3 % ážia na medzinárodné letenky (faktúra označená ako 97182/REE za obdobie od 1. októbra 1996 do 31. marca 1997), nákladov týkajúcich sa poskytnutia priestorov v Ispre (faktúra označená ako 97170/REE za obdobie od 1. septembra 1996 do 31. marca 1997) a bežných prevádzkových nákladov (faktúry označené ako 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE a 97176/REE, ktoré predstavujú hlavne všetky telefonické výdavky, ktoré má znášať spoločnosť Acentro, za marec 1997 a obdobia od januára do marca a od mája do júna 1996).

41 V odpovedi na tvrdenie spoločnosti Acentro, podľa ktorého nepredložila dostatočné dôkazy o faktúrach za telefonické výdavky, Komisia uviedla, že fakturácia sa uskutočnila v súlade s ustanoveniami článku 8 zmluvy a spoločnosť Acentro v tejto súvislosti nikdy nevyslovila ani najmenšiu výhradu. Dodáva, že spoločnosť Acentro nikdy nespochybnila obsah ôsmich faktúr uvedených v predchádzajúcom bode, vrátane faktúr za telefonické výdavky.

42 V predmetnej veci navyše zohráva dôležitú úlohu trvanie doby, ktorá uplynula. V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že talianske právo ukladá povinnosť uchovávať faktúry týkajúce sa zmlúv po dobu 10 rokov na účely občianskeho práva a po dobu 5 rokov na účely finančného práva. Uchovávaním účtovných dokladov po dobu dlhšiu, ako vyžaduje talianske právo, tak preukázala vyššiu mieru starostlivosti.

43 Podľa Komisie vzhľadom na dĺžku času, ktorý uplynul, pokiaľ spoločnosť Acentro reagovala, jediné dôkazy, z ktorých možno jasne a preukázateľne vyvodiť hodnoty aktív a pasív v rámci pohybov finančných prostriedkov týkajúcich sa zmlúv, zanikli alebo sú po 12 rokoch od príslušných skutočností ťažko obnoviteľné.

44 Rovnako sú ťažkosti so získaním údajov o telefonických hovoroch u poskytovateľa tejto služby spojené so skutočnosťou, že spoločnosť Acentro sa rozhodla zvoliť na účely komunikácie spojenej s jej úlohami telefónnu ústredňu sídla v Ispre. S touto voľbou je spojená nevyhnutnosť osobitne fakturovať náklady týkajúce sa využívania týchto služieb spoločnosťou Acentro. V súlade s právnou úpravou Spoločenstva a vnútroštátnou právnou úpravou v oblasti spracovania údajov a ochrany súkromia nemožno predmetné údaje uchovávať dlhodobo.

45 Okrem toho sa Komisia odvoláva na korešpondenciu so spoločnosťou Acentro a tvrdí, že táto spoločnosť nikdy nespochybnila existenciu spornej pohľadávky a v tejto súvislosti uviedla, že táto pohľadávka mala byť započítaná na inú pohľadávku, ktorú údajne mala táto spoločnosť voči Komisii na základe zmluvy o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00. Podľa Komisie takéto započítanie nevyhnutne predpokladá, že spoločnosť Acentro uznala sumy, ktoré jej dlhovala.

46 Pokiaľ ide o samotné započítanie, Komisia, ktorá neuznáva žiadny dlh voči spoločnosti Acentro na základe zmluvy o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00, vysvetľuje, že podľa článku 1241 OZ a článku 1242 prvého odseku OZ, sa započítanie uvádzané spoločnosťou Acentro môže uskutočniť len vtedy, ak si dve osoby dlhujú navzájom a ich pohľadávky sú určité, likvidné a vymáhateľné. Podľa Komisie to tak v danom prípade nie je, keďže prvú pohľadávku má Euratom voči spoločnosti Acentro, zatiaľ čo údajnú druhú pohľadávku má spoločnosť Acentro voči Európskemu spoločenstvu, t. j. právnickej osobe inej ako Euratom.

47 Spoločnosť Acentro pripomína, že v súlade s dôkazným bremenom podľa článku 2697 OZ prislúcha údajnému veriteľovi predložiť dôkaz o svojej pohľadávke. V tejto súvislosti tvrdí, že faktúry predložené Komisiou na podporu jej návrhov nie sú dostatočným dôkazom ani o pohľadávke a tým menej o jej likvidite a vymáhateľnosti.

Konkrétne faktúry, na základe ktorých žiadala Komisia náhradu telefonických výdavkov, neobsahujú nijaký preukazujúci dokument, ktorý by umožňoval preveriť dôvodnosť tejto žiadosti.

48 Spoločnosť Acentro rovnako spochybňuje tvrdenie Komisie, že list z 12. septembra 1997 predstavuje uznanie dlhu, keďže sa pri písaní tohto listu domnievala, že sporný dlh možno započítať na pohľadávku, ktorú mala voči Komisii na základe zmluvy o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00.

— Posúdenie Všeobecným súdom

49 Na úvod treba uviesť, že podľa článku 2697 OZ prislúcha veriteľovi preukázať dôvodnosť jeho nároku. V danom prípade Komisia pri preukazovaní pohľadávky Euratomu voči spoločnosti Acentro vychádzala z ôsmich faktúr zaslaných v rámci zmluvného vzťahu.

50 Treba tiež uviesť, že spoločnosť Acentro pri spochybňovaní existencie spornej pohľadávky uviedla v podstate len to, že faktúry, na základe ktorých žiadala Komisia náhradu telefonických výdavkov, neobsahujú nijaký preukazujúci dokument, ktorý by jej umožňoval preveriť dôvodnosť tejto žiadosti.

51 V tejto súvislosti treba uviesť, že spoločnosť Acentro mala podľa zmluvy možnosť zvoliť si na účely komunikácie spojenej s jej úlohami telefónnu ústredňu sídla v Ispre (článok 5.2 druhý odsek zmluvy) alebo zriadiť a udržiavať na vlastné náklady telefónne spojenie, ďalekopis a fax nevyhnutné na plnenie jej povinností, pričom by platila

priamo poskytovateľovi služby (články 5 a 7 zmluvy). V čase uvedených skutočností si na účely komunikácie týkajúcej sa poskytovaných služieb zvolila používanie telefónnej ústredne sídla v Ispre a služby Komisie.

52 S touto voľbou je spojená nevyhnutnosť osobitne fakturovať náklady týkajúce sa využívania týchto služieb spoločnosťou Acentro. V skutočnosti technické služby sídla v Ispre po prevzatí výpisov telefonickej komunikácie vydaných poskytovateľom telefónnych služieb označili telefonickú komunikáciu uskutočnenú spoločnosťou Acentro, vypočítali zodpovedajúcu sumu a informáciu zaslali finančnému oddeleniu, ktoré vystavilo faktúru a zaslalo ju spoločnosti Acentro, pričom k nej pripojilo výpis uvedenej telefonickej komunikácie.

53 Treba tiež poznamenať, že fakturácia sa uskutočnila v súlade s ustanoveniami článku 8 zmluvy a spoločnosť Acentro tento spôsob počas trvania zmluvy nikdy nespochybnila.

54 Okrem toho treba konštatovať, že nijaký z dôkazov obsiahnutých v spise nepreukazuje, že by v období uvedených skutočností spoločnosť Acentro spochybnila predmetné faktúry alebo následné upomienky, ktoré jej zaslala Komisia.

55 Zo spisu naopak vyplýva, že spoločnosť Acentro namiesto toho, aby spochybnila vymáhané sumy alebo požiadala o vysvetlenie sporných faktúr, vyzvala Komisiu na započítanie tohto dlhu na inú pohľadávku, ktorú údajne mala voči Komisii na základe inej zmluvy, konkrétne zmluvy o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00.

56 Bez ohľadu na otázku, či sú si spoločnosť Acentro a Komisia vzájomnými dlžníkmi, alebo či je skutočnosť, že spoločnosť Acentro uzavrela zmluvy s dvomi rozdielnymi

Spoločenstvami, t. j. Európskym spoločenstvom pri zmluve o poskytovaní služieb Phare č. 96-0781.00 a Euratomom pri tejto zmluve, prekážkou pre započítanie uvádzané spoločnosťou Acentro, treba konštatovať, že takáto reakcia sama osebe nepostačuje na spochybnenie predmetných faktúr.

57 V tejto súvislosti treba uviesť, že zmluvné vzťahy medzi Komisiou a spoločnosťou Acentro sa podľa talianskeho práva riadili zásadou dobrej viery. Súčasťou tejto zásady je, že ak jedna zo strán, v danom prípade spoločnosť Acentro, spochybňuje jednu alebo viacero faktúr alebo niektoré zo skutočností uvedených vo faktúrach, musí o tom v rozumnej lehote upovedomiť druhú stranu, v danom prípade Komisiu.

58 Spoločnosti Acentro preto v čase uvedených skutočností prislúchalo požiadať o vysvetlenie alebo podrobnosti týkajúce sa sporných faktúr, čo neurobila.

59 Preto treba vyhovieť návrhom Komisie, pokiaľ ide o zaviazanie spoločnosti Acentro na zaplatenie sumy 13 497,46 eura ako istiny, ktorá zodpovedá pohľadávke Euratomu voči spoločnosti Acentro na základe zmluvy.

O tvrdeniach týkajúcich sa úrokov z omeškania

— Tvrdenia účastníkov konania

60 Komisia tvrdí, že východiskovým bodom pre výpočet úrokov z omeškania je 25. jún 2002. Tvrdí, že za obdobie od tohto dňa, keď bola spoločnosť Acentro vyzvaná na zaplatenie istiny, do 10. októbra 2008, keď bola podaná žaloba, dosiahla výška úrokov z omeškania vypočítaná podľa zákonnej sadzby sumu 2 278,55 eura.

61 Podľa Komisie sa musia úroky z omeškania prirastené po dni podania žaloby až do dňa skutočného zaplatenia vypočítať osobitne, podľa úrokovej sadzby stanovenej talianskymi právnymi predpismi.

62 Nakoniec s odkazom na článok 1283 OZ žiada Komisia dodatočné úroky z omeškania. Tieto úroky sa majú rovnako vypočítať osobitne, v závislosti odo dňa skutočného zaplatenia splatných úrokov a podľa sadzby stanovenej talianskym právom.

63 Spoločnosť Acentro sa k tejto otázke nijako nevyjadrila.

— Posúdenie Všeobecným súdom

64 Ako to už vyplýva z bodu 59 vyššie, návrhu Komisie na zaplatenie treba vyhovieť, pokiaľ ide o sumu 13 497,46 eura dlžnú ako istina.

65 Pokiaľ ide o úroky, treba konštatovať, že Komisia vo svojom liste z 31. mája 2002 uviedla, že suma dlžná ako istina je splatná do pätnástich dní odo dňa prijatia tohto listu. Spoločnosť Acentro tento list prijala najneskôr 10. júna 2002.

66 Keďže úroky neboli dohodnuté zmluvne a sporná zmluva sa riadi talianskym právom, treba uplatniť príslušné ustanovenia a úroky z omeškania stanovené talianskymi právnymi predpismi.

67 Podľa talianskeho práva, konkrétne podľa článku 1224 OZ, v prípade nezaplatenia môže veriteľ požadovať úroky z omeškania stanovené zákonom bez toho, aby preukazoval akúkoľvek škodu.

68 Navyše podľa článku 1283 OZ môže veriteľ žiadať dodatočné úroky z omeškania, odo dňa vykonania úkonu, ktorým sa začína konanie, ak ide o úroky dlžné za obdobie najmenej šesť mesiacov.

69 Podľa článku 1284 OZ:

„Zákonná úroková sadzba sa stanovuje na 3 % ročne. Z podnetu ministra financií prostredníctvom dekrétu uverejneného v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* pred 15. decembrom roka predchádzajúceho uplatneniu sadzby možno každoročne zmeniť jej výšku v závislosti od priemerného hrubého ročného výnosu štátnych dlhopisov na obdobie kratšie ako dvanásť mesiacov a vzhľadom na zistenú výšku ročnej inflácie. Ak nie je pred 15. decembrom určená sadzba v novej výške, počas nasledujúceho roka zostáva nezmenená…."

70 Táto sadzba tak bola stanovená na 3 % ministerským dekrétom z 11. decembra 2001 uverejneneným v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* č. 290 zo 14. decembra 2001 a uplatňovala sa počas rokov 2002 a 2003. Bola zmenená ministerským dekrétom z 1. decembra 2003 uverejneným v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* č. 286 z 10. decembra 2003, ktorý ju od 1. januára 2004 stanovil na 2,5 % a uplatňovala

sa počas rokov 2004 až 2007. Ministerským dekrétom z 12. decembra 2007 uverejneným v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* č. 291 z 15. decembra 2007 bola sadzba od 1. januára 2008 stanovená na 3 %.

71 Ako bolo uvedené v bode 65 vyššie, spoločnosť Acentro v danom prípade prijala list obsahujúci upomienku najneskôr 10. júna 2002. V dôsledku toho lehota pätnástich dní uplynula 25. júna 2002. Preto sa úroky z omeškania začínajú počítať od tohto dňa.

72 Z toho vyplýva, že celková suma úrokov z omeškania, ktoré dlhuje spoločnosť Acentro, je ku dňu vykonania úkonu, ktorým sa začalo konanie, 2 278,55 eura.

73 Preto treba zaviazať spoločnosť Acentro, aby zaplatila Komisii sumu 13 497,46 eura dlžnú ako istina, sumu 2 278,55 eura dlžnú ako úroky z omeškania splatné ku dňu podania žaloby (10. decembra 2008), ako aj úroky z omeškania z týchto súm, vypočítané podľa sadzieb platných od 10. októbra 2008, až do dňa úplného zaplatenia sumy dlžnej ako istina.

O trovách

74 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalovaná nemala vo veci úspech, v súlade s návrhom Komisie je namieste zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Acentro Turismo SpA je povinná zaplatiť Európskej komisii sumu 13 497,46 eura dlžnú ako istina, sumu 2 278,55 eura dlžnú ako úroky z omeškania splatné ku dňu podania žaloby, ako aj úroky z omeškania z týchto súm, vypočítané podľa sadzieb platných od 10. októbra 2008, až do dňa úplného zaplatenia sumy dlžnej ako istina.**

2. **Acentro Turismo je povinná nahradiť trovy konania.**

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. decembra 2010.

Podpisy